



1

GAL 1,2

”Derfor skal ingen kalde sig hellig på grund af sin stand i livet eller sine gerninger, om han faster, beder, aver sit legeme, giver almisser til fattige, trøster de bedrøvede og fortvivlede o.s.v. I modsat fald havde også farisæeren hos Lukas (kap. 18) været en hellig. Gerningerne er ganske vist gode, og Gud kræver dem med strenghed af os. De gør os bare ikke hellige. Men du og jeg, kirken, byen og folket er helligt, ikke ved sin egen, men ved en fremmed, ikke ved en aktiv, men ved en passiv hellighed, fordi det har guddommelige og hellige ting, nemlig kaldelsen til præsteembedet, evangeliet, dåben o.s.v. Ved dem er det helligt!”

(WA 40, I, 70, 15-22)

2

GAL 2,4-5

”Derfor kaster de ædelstenen Kristus bort, og sætter i stedet for Ham kærligheden, som de kalder for en ædelsten.”

(WA 40, I, 165, 20-21)

3

GAL 2,16

”For loven siger: Du er et dårligt træ. Derfor strider alt, hvad du tænker, taler og gør, imod Gud. Du kan altså ikke fortjene nåde ved dine gerninger.”

(WA 40, I, 223, 31-33)

4

GAL 3,10-12

”Først gennem syndernes forladelse og tilregnelsen af retfærdighed på grund af troen på Kristus.

Dernæst gennem gaven og Helligånden, som føder et nyt liv, nye følelser o.s.v. i os, så at vi også kan opfylde loven efter dens indhold. Men hvad der mangler, bliver tilgivet for Kristi skyld.”

(WA 40 I, 408, 29ff.)

5

”Når vi tror på ham, får vi Helligånden og begynder at opfylde loven. Men hvad vi ikke opfylder, tilregnes os ikke på grund af vor tro på Kristus. Men i det kommende liv skal troen ophøre, og vor gerning og kærlighed skal være ret og fuldkommen. For når troen ophører, skal den blive efterfulgt af en herlighedens klarhed, i hvilken vi skal se Gud, som Han er.”

(WA 40, I, 428,27ff.)

6

GAL 5,5-6

”Den, der virkelig vil være en kristen eller borger i Kristi rige, må være en virkelig troende. Men han tror ikke virkeligt, hvis ikke kærlighedens gerninger følger på troen. Og således udelukker han [Paulus] fra begge sider, både fra højre og venstre, hyklerne fra Kristi rige. Til venstre udelukker han jøder og værkhellige og siger: I Kristus gælder »hverken omskærelse«, det vil sige: ingen gerninger, ingen gudsdyrkelse, ja, slet ingen særlig levevis, men alene troen uden al fortrøstning til (egne) gerninger. Til højre udelukker han de slappe, dorske og dovne. For de siger: hvis troen retfærdiggør uden gerninger, skal vi ikke gøre andet end tro og ellers gøre, som vi vil. Det passer ikke, I ugudelige, siger Paulus. Det stemmer, at troen alene retfærdiggør uden gerninger. Men jeg taler om den sande tro, som ikke ligger dovent og snorker, efter at den har retfærdiggjort, men er travlt beskæftiget ved kærligheden.”

WA 40, II, 37, 15-25

7

GAL 5,13-18

”Hvis nåden eller troen ikke bliver forkyndt, er der ingen, der bliver frelst. For troen alene retfærdiggør og frelser. Hvis troen derimod bliver forkyndt, hvad den nødvendigvis må, forstår de fleste mennesker læren om troen kødeligt og gør åndens frihed til en frihed for kødet.”

WA 40, II, 60, 27-31

8

”Derfor er det lige så nødvendigt, at fromme lærere med samme flid betoner læren om gode gerninger som læren om troen. For Satan er begges fjende og gør heftig modstand imod dem. Dog må man først indplante troen. For uden den kan man umuligt indse, hvad der er en god gerning, hvad der behager Gud.”

WA 40, II, 66, 28-32

9

”Meningen er: når jeg befaler jer at elske hinanden, forlanger jeg dette af jer, at I skal vandre i Ånden. For jeg véd, at I ikke vil kunne opfylde loven. Fordi synden klæber ved jer, så længe I lever, kan I umuligt opfylde loven. Derimod skal I med flid sørge for at vandre i Ånden, det vil sige: at I ved Ånden skal kæmpe mod kødet og følge Åndens tilskyndelser. Han har altså ikke glemt læren om retfærdiggørelsen. For når han befaler dem at vandre i Ånden, benægter han tydeligt, at gerninger retfærdiggør.”

WA 40, II, 81, 28ff

10